

KOSTEL SV. KATEŘINY

Založení kostela a ženského kláštera řehole sv. Augustina souvisí se vznikem Nového Města pražského a s vítězstvím Karla IV. u San Felice a Pisy. Kostel byl 28. 11. 1367 vysvěcen pražským arcibiskupem Janem Očkem z Vlašimi za přítomnosti císaře Karla IV. Za husitských bouří byl kostel poškozen, sestry byly znovu do něho uvedeny v r.1439. R.1565 zemřela poslední převorka a klášter byl předán do správy malostranských augustiniánů poustevníků u sv. Tomáše. Roku 1718 přistoupili augustiniáni k novostavbě konventu, který byl uskutečněn až v r. 1737 Kiliánem Ignácem Dienzenhoferem. Ze starého kostela zůstala jen věž a část bočních stěn. Vnitřek kostela byl rozšířen bočními okrouhlými kaplemi a kostel byl znovu vysvěcen 26.9.1741 a 23.11.1741 byla dokončena Václavem Vavřincem Reinerem nástropní freska. Již roku 1784 byl dekretem Josefa II. klášter zrušen, 1787 do areálu byl umístěn institut pro výchovu vojenského dorostu (kadetka), od r.1826 zde byl ústav pro choromyslné, který se též od r.1837 stal uživatelem kostela. Po r.1950 přešel kostel do správy Muzea hl. města Prahy, které zde zřídilo depozitář. V kostele není jediného místa, které by nemělo malbu, nebo umělý mramor. Na hl. oltáři je obraz Gregora Guglielmiho Glorifikace titulární světice sv. Kateřiny s většinou ze Čtrnácti pomocníků. Mezi sloupy jsou sochy sv. Patrika a sv. Tomáše z Vilanovy. Rámový oltář sv. Viléma Akvitánského po r.1741, protějškový oltář sv. Kláry de Montefalco od Ignaze Sterna. Oltář sv. Augustina je z r.1743, při obraze jsou sochy sv. Řehoře Velikého a Ambrože, v nástavci sv. Jeroným a další sv. Na protější straně je oltář sv. Mikuláše Tolentinského modlícího se za duše v očistci – rovněž od Ignaze Sterna, po stranách sv. Barbora a sv. Kateřina. Tabulový oltář sv. Barbory je z r.1743, v nice chybí socha, protějškový je sv. Josefa (chybí Ježíšek). Nad kazatelnu je socha Immaculaty a sv. Lukáše a Matouše. Varhany zhotoveny Martinem Janečkem a Janem Storckem v letech 1741-43 a přestavěny firmou Rejna a Černý v r.1912. Varhany v letech 2015-2017 restauroval varhanář Dalibor Michek.

Příští koncert duchovní hudby v kostele sv. Kateřiny se uskuteční v pondělí 27. dubna 2020 v 16 hod.

Příští koncert VARHANNÍCH NEŠPOR MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ v kostele Panny Marie pod řetězem – Praha 1 Malá Strana, Lázeňská 4 se uskuteční v pondělí 20. dubna 2020 v 17 hod.

**Vedení Všeobecné fakultní nemocnice v Praze
Společnost pro duchovní hudbu a
Pravoslavná církev v Českých zemích a na Slovensku**

si Vás dovolují pozvat na

koncert v kostele sv. Kateřiny

v Kateřinské zahradě u Neurologické a Psychiatrické
kliniky VFN a I. LF UK, Praha 2

**v pondělí 30. března 2020
od 16.00 hodin**

**Účinkuje:
Stanislav Šurin – varhany**

**Projekt probíhá za podpory
Hlavního města Prahy
a MČ Praha 2.**

Program:

Girolamo Frescobaldi: (1583 – 1643)	Aria detto balletto
Juan Cabanilles: (1644 – 1712)	Corrente italiana Toccata
Samuel Marckfelner: (1621 – 1674)	Preambulum et Fuga 6. Thoni
The Miscellaneous collection from Levoča: Slovakia (1660 – 1670)	Jan Valach (transcription and selection)
Anonymus (Czech baroque) :	Fúga a mol
František Xaver Brixi : (1732 – 1771)	Preludium C dur
Jan Křtitel Vaňhal: (1739 – 1813)	Fuga I (C dur) (from “12 fugues for organ”)
Baldassare Galuppi: (1706 – 1785)	Sonata in d (<i>Andante – Allegro – Largo – Allegro e spiritoso</i>)
Benedetto Marcello (1686 – 1736)	Adagio (transcription: J. S. Bach)
Georg Friedrich Händel (1685 – 1759)	Voluntary III (from 6 Voluntaries) <i>Slow – Allegro – Largo – Fugue</i>
Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)	Liebster Juse, wir sind hier, BWV 731 Malé preludium a fuga d mol, BWV 554

Stanislav Šurin sa narodil v roku 1971 v Trnave. Študoval hru na organe a cirkevnú hudbu na Konzervatóriu v Bratislave, na Diecéznom konzervatóriu vo Viedni, na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v triede profesora Ivana Sokola a súkromne u profesora Johanna Trummera v Grazi. Spolupracoval so Slovenskou

filharmóniu, s ktorou uviedol viaceré skladby pre organ a orchester. Sólisticky účinkoval v roku 2000 aj National Symphony Orchestra Taiwan pri premiérovom uvedení Janáčkovej Glagolskej omše na Tchajwane. Organové recitály hral vo viacerých štátoch Európy, v USA, Mexiku, Kanade, Ruskej federácii a Kazachstane. Na svojom konte má niekoľko sólových organových nahrávok. Je zakladateľom a organizátorom viacerých organových festivalov na Slovensku. V rokoch 2006 – 2008 pôsobil vo funkcii Diecézneho hudobníka Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy. Pôsobí ako poradca pri opravách a rekonštrukciách historických organov a pri stavbách nových organov. Tejto problematike sa venuje aj ako publicista a organizátor. Venuje sa aj kompozícii. Je autorom Trnavskej omše, viacerých skladieb na duchovné a liturgické texty. V roku 2011 mu vyšiel spevník a CD jeho liturgických skladieb Antifóny a duchovné piesne a v roku 2013 CD album jeho piesní na básne Miroslava Válka Dáma v rýchlíku. V roku 2009 mu bola za mimoriadny prínos k odkazu diela Johanna Sebastiana Bacha pre súčasníkov udelená cena Sebastian. Konferencia biskupov Slovenska mu v roku 2016 udelila cenu Fra Angelica za „osobný prínos do kresťanských hodnôt v kultúre na Slovensku“.